Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 67 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 9, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 9-го КВІТНЯ 1996 р. Ч. 67. РІК CIII

ВЕРХОВНА РАДА РОЗГЛЯНЕ ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЇ

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 2-го квітня, сесія Верховної Ради України розпочалася з питання про внесення до порядку денного пленарних засідань проєкт конституції в першому читанні.

Слухання проєкту пропонувалося призначити на 9-го квітня, але ця пропозиція не знайшла підтримки, оскільки багато депутатів вважають, що проєкт потребує змін та уточнень. А щоб їх внести треба більше часу.

Для узгодження окремих положень конституції створено тимчасову узгоджувальну комісію, до складу якої мають увійти представники всіх фракцій і депутатських груп на пропорційній базі. Депутат Тарас Стецьків уточнив, що узгоджувальна комісія створюється за принципом — один представник від 25 депутатів. Таку пропозицію висунула фракція комуністів. Пропозиція правоцентристів — ввести до комісії по дві особи від кожної фракції. Остаточно це питання не узгоджено.

Після гострих і довгих дискусій, який саме проєкт взяти за основу і якою має бути процедура дальшого розгляду проєкту конституції депутати так і не прийшли до спільної думки. На вечірньому засіданні голова Верховної Ради Олександер Мороз припинив дискусію, запропонувавши винести на розгляд парламенту проєкт, підготовлений Конституційною комісією і призначити перше читання на 17-го квітня. Рішення ухвалено 222 голосами.

Наступного дня вранці депутати знову повернулися до питання процедури розгляду проєкту конституції. Фракції „Реформи", „Єдність" і „Аграрники за реформи" висловили невдоволення з приводу голосування за постанову розглянути проєкт 17-го квітня. Вони хотіли запропонувати свій варіянт, але О. Мороз нагадав, що напередодні увечері вже все проголосовано і сесія приступила до розгляду інших питань. Зокрема розпочалося постатейне обговорення проєкту закону України про конституцію Автономної Республіки Крим у другому читанні.

О. Мороз вірить у перемогу Верховної Ради

Київ (Р. Р.). — В суботу, 30-го березня, українське телебачення поінформувало про поїздку голови Верховної Ради України Олександра Мороза по Сумській області для зустрічі з керівниками підприємств і організацій міста та представниками місцевих органів влади.

На зустрічі з керівниками Тростянецького, Сумського та Краснопільського районів О. Мороз висловив певність, що парлямент подолає вето Президента на закон про особливості приватизації в агропромисловому комплексі. Він пояснив, що президентські структури не погоджуються з положенням на право юридичних, а не фізичних осіб, бути власниками майна переробних підприємств. Цей закон дозволив би юридичним особам поширювати акції серед фізичних осіб.

На думку О. Мороза, земельні відносини в Україні мають регулюватися виключно законами, а не постановами та указами, передусім у питаннях власности на землю. Він також повідомив, що незабаром буде ухвалено закон про один основний податок на селі — податок на землю.

Голова українського парляменту зазначив, що Верховна Рада не має наміру вносити корективи чи здійснювати переоцінку зовнішньої політики України у зв'язку з наміром Білорусі та Росії створити союз. Рішення сусідніх держав, на його думку, не мають безпосереднього відношення до України. Коли в новій російсько-білоруській структурі інтенсифікуються економічні процеси і приспішуються економічні відносини з Україною, це позитивно вплине на внутрішню ситуацію в нашій державі", — підкреслив О. Мороз.

На запитання щодо прийняття конституції, О. Мороз висловив думку, що „виносити на референдум універсальні документи небезпечно". Референдум можна провести тільки зі спірних положень, які не вдасться ухвалити Верховній Раді.

В Україні є близько 500,000 чужинців з невизначеним статусом

Київ (Р. Р.). — У понеділок, 1-го квітня, заступник голови Державного комітету в справах охорони державного кордону України Володимир Дордюк повідомив, що на сьогодні в Україні проживає майже 500,000 чужинців без визначеного статусу і число їх постійно зростає.

Основним чинником нелегальної міграції через територію України В. Дордюк вважає успадкування політики колишнього СССР щодо країн соціялістичного бльоку та малорозвинутих країн. Надання допомоги В'єтнамові, Кореї, Афганістанові, країнам Південносхідної Азії та Африки, навчання їхніх студентів у школах колишнього СС-СР і надання праці їм по закінченні університетів сприяло утворенню на території колишньої імперії великих колоній чужинців. Чимало з них не бажають повертатися на батьківщину, намагаються залишитися в Україні, або виїхати до країн Західньої Европи.

В Україні, за даними Міністерства у Справах Національностей і Міграції, залишилося понад 6,000 осіб згаданої категорії ще від часів СССР. Ці чужинці створили потенційну базу правопорушників — нелегальних імігрантів. Цьому сприяє також відсутність візового порядку в'їзду громадян В'єтнаму, Кореї, Китаю, Монголії та відсутність обмежень на видачу в'їзних віз чужинцям з реґіонів Південносхідньої Азії, Близького та Середнього Сходу, Африки. Немає і механізму здійснення закону про правний статус чужинців, а також підрозділів, які займалися б розслідуваннями та депортацією нелегальних імігрантів.

МВФ вивчає економічну політику України

Київ (Р. Р.). — В суботу, 30-го березня, Пресова служба Кабінету Міністрів повідомила, що меморандум економічної політики українського Уряду на 1996 рік передано 29-го березня до Міжнародного валютного фонду (МВФ).

За два тижні меморандум розгляне Рада дирек-

(Закінчення на стор. 3)

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ЗНОВУ ПОРУШУЄ ПЕРЕМИР'Я

Сеуль, Південна Корея. — Офіційні чинники ЗСА та Південної Кореї повідомили, що важко озброєні північнокорейські війська вже третій день з черги вступають на територію демілітаризованої зони, того чутливого буферного просмику між Північною та Південною Кореями, чим знову переступають договір замирення з 1953 року, котрим припинено воєнні дії між згаданими країнами.

Хоча ці кроки Північної Кореї дещо загострили й без того завжди напружену прикордонну ситуацію, то військові чинники як Південної Кореї, так і ЗСА не уважають цієї ситуації загрозливою. Джим Колс речник командування Організації Об'єднаних Націй в Південній Кореї, котре охоплює військові частини ЗСА, Південної Кореї та інших країн, сказав, що ЗСА уважають ці поступки Північної Кореї ще одним переступленням договору замирення, але не уважають їх небезпечними. У Вашінґтоні та Сеулі виявляється, що також не беруть цього вчинку Північної Кореї, як загрозливого.

Деякі аналітики уважають, що це просто спроба північнокорейського вождя Кім Жонґ Іля показатися сильним і могучим лідером, ще перед тим поки він формально перебере всі привілеї свого батька Кім Іль Сунґа, який довгіо роки правив Північною Кореєю.

Лідер чеченців не вірить Росії

Ґрозний, Чечня. — Президент республіки Джохар Дудаєв виступив у програмі місцевої телевізії, щоб прокоментувати офіційну обіцянку президента Росії Бориса Єльцина припинити війну на Кавказі і вивести з чеченської території війська.

Чеченський лідер заявив, що не погодиться ні на які переговори з Москвою до цілковитого, а не частинного, виведення російських військ. „В інакшому випадку ми будемо битися до загину",— сказав Д. Дудаєв. Тристороннє підписання протоколів про мир і згоду на території республі-

(Закінчення на стор. 3)

Україна є за відносини з ССР, але проти відновлення СССР

Київ(УНІАР). — Україна готова розвивати відносини із союзом Росії і Білорусі, але разом з тим є проти спроб відродити в будь-якій формі колишній СССР, сказав 2-го квітня на пресконференції керівник пресслужби Міністерства Закордонних Справ України Юрій Сергеєв.

Як відомо, того самого дня президент Росії Боріс Єльцин і президент Білорусі Олександер Лукашенко підписали угоду про утворення Спільноти Суверенних Республік (ССР), за якою обидві країни інтегруються як політично, так і економічно.

„В Україні виходять з того, що суверенним правом кожного народу є обрання тієї чи іншої форми свого державного буття, яка відповідала б його історичним, національним і культурним традиціям, — сказав Ю. Сергеєв. — Саме під таким кутом зору в Україні розглядають намір керівників Росії та Білорусі створити спільне державне утворення".

Однак, зазначив керівник пресслужби МЗС України, український народ „обрав шлях розбудови своєї незалежної держави, входження її у світову спільноту, як нейтральної позаблокової країни".

Ю. Сергеєв наголосив, що українсько-російські та українсько-білоруські відносини були для України завжди пріоритетними.

Проте спроби відновити СССР у будь-якій формі можуть спричинити перегляд „деяких пріоритетів зовнішньополітичної діяльности України, у тому числі і щодо СНД", сказав Ю. Сергеєв.

В ООН заплянували чорнобильську конференцію

Ню Йорк (Д. Рак). — Серію відзначувань десятої річниці катастрофи в Чорнобилі закінчить дводенна міжнародна конференція в Організації Об'єднаних Націй в днях 25-го і 26-го квітня, в будинку Секретаріяту. Меморіяльну конференцію влаштовує Світова передача інформації, організація пов'язана з ООН на консультативному статусі (НДЖО), при співспонзорстві уряду Ливану.

Це вже п'ята річна конференція цієї організації, яку очолює д-р Христина Дурбак, з головною увагою до проблем довкілля і шкідливого впливу його занечищення на здоров'я людини. Конференція проходить під ширшою темою токсинних відпадків і спалення, риску радіяції і нуклеарних небезпек, але важне місце призначено проблемі Чорнобиля в пам'ять десятиліття великої трагедії. Три визначні промовці доповідатимуть: Анатолій Зленко, амбасадор України до ООН, на тему „Міжнародна співпраця для зменшення наслідків чорнобильської трагедії" на ранній сесії в четвер, 25-го квітня; д-р Б. Андемайкл, директор Міжнародної агенції для атомової енергії (IAEA), на тій же сесії дасть огляд „Чорнобиль — десять літ пізніше"; а в п'ятницю ранком, 26-го квітня, головне слово буде мати почесний гість д-р Юрій Щербак, амбасадор України до ЗСА, на тему „Медична і політична проблематика Чорнобиля".

Інші панелісти-доповідачі — це експерти з ділянки науки, медицини, освіти, які представляють

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

БУКОВИНЦІ ВИСТУПАЮТЬ ЗА ПРИЙНЯТТЯ КОНСТИТУЦІЇ

ЧЕРНІВЦІ. — Тут оприлюднено спільну заяву національно-культурних товариств области, в тому числі Румунського культурного товариства. Автори заяви наголосили, що прийняття нової конституції України є найважливішим на сьогодні завданням, яке стоїть перед усіма гілками влади, політичними партіями, просвітницькими організаціями та національно-культурними товариствами. У заяві висловлено підтримку конституційному процесові та Президентові України Леонідові Кучмі.

ПІДПИСАНО УКРАЇНСЬКО-РУМУНСЬКІ ДОКУМЕНТИ

ІЗМАЇЛ. — Одеська область. — Тут прем'єр-міністер України Євген Марчук та прем'єр-міністер Румунії Ніколає Бекера підписали спільне українсько-румунське комюніке і шість міжурядових угод про економічне, торговельне, транспортне і науково-технічне співробітництво. Проєкти інших шістьох угод готуються і будуть підписані в недалекому майбутньому, зазначив Є. Марчук під час зустрічі з журналістами. Угоди сприятимуть пришвидшенню підписання базового політичного договору між Україною і Румунією вважає прем'єр-міністер України.

„НАФТОЕНЕРҐОІНВЕСТ" ВИКЛЮЧЕНО З ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АСОЦІЯЦІЇ

КИЇВ. — Тут 30-го березня відбулися збори Асоціяції Інвестиційного Бизнесу України, присвячені першій річниці діяльности цієї організації. До асоціяції входять близько 150 членів. Відкритим голосуванням збори прийняли рішення виключити компанію „Нафтоенерґоінвест" із асоціяції. Приводом до цього стало порушення компанією кодексу чести асоціяції. Компанія „Нафтоенерґоінвест" під час операцій з приватизаційними сертифікатами населення порушила податкові закони.

СВІТОВИЙ БАНК СПРИЯЄ РЕСТАВРАЦІЇ ЛЬВІВСЬКИХ БУДИНКІВ

ЛЬВІВ. — Протягом наступних трьох місяців Світовий банк надасть ґрент 590,000 дол. для реставрації п'ятьох будинків у історичній частині Львова. Про це домовлено під час відвідин Львова представником Світового банку Томасом Блінкгорном. Львів включено до програми Світового банку з реставрації історичних міст Европи. У Львові на сьогодні 66 пам'яток архітектури потребують повної реставрації.

ВИМАГАЮТЬ ВИХОДУ УКРАЇНИ З СНД

ЧЕРНІВЦІ. — Обласний провід Конгресу Українських Націоналістів звернувся до Президента України Леоніда Кучми та голови Верховної Ради Олександра Мороза з вимогою ухвалити рішення про вихід України з СНД. КУН також вимагає уневажнення рішення про позаблоковість України та подати заяву на вступ України до НАТО. В українській армії вимагають провести переатестацію офіцерів. Голова чернівецького проводу КУН Теофілія Якубович повідомила, що організація ініціювала збір підписів за заборону діяльности КПУ, як „антидержавної шовіністичної партії".

Померла Д. Гуменна

Ню Йорк. — Тут вночі з середи на четвер, 4-го квітня, у власному помешканні несподівано померла відома в Україні та діяспорі талановита та непересічно плідна письменниця Докія Гуменна.

Св. п. Д. Гуменна

Народилася Д. Гуменна 10-го березня 1904 року в Жашкові на Київщині (тепер належить до Житомирської области) в родині Кузьми і Дарії з Кравченків. Студіювала літературу в Інституті Народної Освіти в Києві. Була членом Селянської Спілки Письменників „Плуг". Друкуватися почала в 1924 році з появою літературного нарису „У степу", з того часу її проза появлялася на сторінках головних літературних журналів совєтської України. На початку 1930-их років зазнала гострої критики за „неспівзвучність із совєтською дійсністю" та була змушена мовчати. З початком Другої світової війни виїхала до Львова і там друкувалася у місцевій пресі. По війні, як і багато її земляків, опинилася в переселенчих таборах в Німеччині. Тут у 1946-49 роках належала до „МУРу", а з виїздом до ЗСА стала членом Спілки Українських Письменників в екзилі „Слово". Ще в таборах Німеччини вийшла збірка її оповідань „Куркульська вілія" (1946), там почала великий чотиритомний роман „Діти чумацького шляху", який закінчила вже у ЗСА (1951). Дальше ідуть психологічна повість „Мана" (1952), повість „Велике цабе" (1952), в якій доступно, для пересічного читача розповідає про археологічні дані трипільської доби. Потім вийшли збірка нарисів „Багато неба" (1954), „Жадоба"(1959), „Вічні вогні Альберти" (1959), „Серед хмаросягів" (1962), „Золотий плуг" (1968), „Родинний альбом" (1971) та інші. Д. Гуменна може, як ніхто інший з письменників в еміґрації, спромоглася виконати свою літературну програму, про що засвідчують її численні видання та статті в пресі.

Панахиду відправлено у п'ятницю, 5-го квітня, о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку. Похорон відбувся в суботу, 6-го квітня, на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Затверджено статут агентства „Укрінформ"

Київ (Р. Р). — У понеділок, 1-го квітня, Пресова служба Кабінету Міністрів повідомила, що постановою Уряду затверджено статут Українського національного інформаційного агенства Укрінформ.

Як зазначено в статуті, Укрінформ є центральним державним інформаційним агентством України, яке збирає і поширює інформацію незалежно від політичних партій чи організацій, орієнтуючись на державні інтереси. Засновником інформаційного агенства Укрінформ є Кабінет Міністрів України.

Уряд має намір удосконалити структуру агенства, раціонально розмістити в Україні та за кордоном його представництва для збирання інформацій. Матеріяли Верховної Ради, Кабінету Міністрів та інших державних органів агентство збиратиме і опрацьовуватиме як комплекс робіт для державних потреб.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 3-ГО КВІТНЯ, агенти Еф-Бі-Ай затримали в Монтані чоловіка котрого підозрівають, що він є „Юнабомбером," відомим терористом, який впродовж 17-ох років, користуючись поштовою системою, виконував свої злочини по цілій країні, вбиваючи три особи та покалічивши 23 особи. Підозрілий 53-річний колишній професор-асистент математики Каліфорнійського університету в Берклі Теодор Качинскі, походить з околиць Чикаго, студії математики закінчив у Гарвардському університеті, а звання доктора математичних наук здобув у Мишиґенському університеті. Від ранніх 1970-их років проживає в саморобній колибі на цілковитому відлюдді на північний захід від місцевости Гелін у стейті Монтана.

КЛІНІЧНІ ДОСЛІДИ, переведені впродовж останніх двох років серед ветеранів війни в околицях Перської затоки, натрапили на випадки болів голови, втоми, втрати пам'яти та депресії, але не натрапили на ні один випадок будь-якої причини таємної хвороби, котра б підтвердила можливість існування „синдрому війни в околицях Перської затоки". Досліди переведено на доручення Пентаґону. Перевірено 18,924 ветеранів згаданих військових дій та ствердженно, що 36 відсотків хворіє на психологічні забурення або невдало поставлені діягнози.

У СВІТІ

НОРВЕЗЬКИЙ ВЧЕНИЙ і мандрівник 82-річний Тур Геєрдаль готує нову експедицію, маючи намір здійснити розкопи на руїнах давнього міста Ліксус в Марокко. Він сподівається довести, що це поселення на березі Атлантичного океану між теперішніми Рабатом і Танжером було першою і найстарішою колонією фінікійців, які ще за тисячу років до нашої ери прокладали торговельні морські шляхи в Середземному морі та за його межами. До складу експедиції, яка від'їде через декілька тижнів, входять норвезькі, американські, еспанські і марокканські вчені. Цей проєкт заініційований самим Т. Геєрдальом, а фонди на його здійснення виділив норвезький власник кораблів Петтер Ульсен.

У ЧЕРВНІ в Стамбулі відбудеться друга з черги конференція ООН, присвячена соціяльним і екологічним проблемам малих населених пунктів. Президент Туреччини Сулейман Демірель особисто запросив до участи у цьому міжнародному форумі іракського керівника Саддама Гусейна. Ще ніхто не може сказати, чи прийме президент Іраку це запрошення, оскільки шість останніх років він не залишав країни, побоюючись атентату. Спостерігачі передбачають, що ініціятива С. Деміреля може спричинити відверте невдоволення у Вашінґтоні та інших західних столицях. Тим часом турецька сторона пояснює цей крок „необхідністю розвивати нормальні взаємини з Іраком".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Нова хвиля — нігілізм

Чи справді в ЗСА розвивається нова небезпечна мода нігілізму, яка має заступити недавні стремління ставити своє „я" вище усього генерацією, що і названа цим іменем?

Таку теорію, обгрунтовану різними явищами, висувають американські аналітики культурного розвитку Америки і, читаючи їхні висновки, стає лячно, що ця небезпечна „мода" принесе нам усім, а зокрема, який вплив вона буде мати на нашу молодь. Бо, як описують культурні критики, прийшла вона із найбільш популярної і доступної для всіх галузі розривки у щоденному житті — із фільму. Незмінною правдою є факт, що в сьогоднішньому світі фільм — чи на екрані кінотеатру, чи телевізії у домашньому затишку, є, безумовно, найсильнішим елементом у т. зв. культурному житті та далеко побиває своїм впливом та силою театральні вистави чи читання книжок. Саме ця його візуальна сила є рівночасно найбільш небезпечним чинником, який діє на психіку, настрої та поступування тисячів людей, а вже особливо молоді.

Отож саме такий небезпечний вплив нової „моди" — нігілізму знаходять американські критики в останніх фільмах та їхньому змісті — і то у фільмах, які користуються великою популярністю та дістали ряд різних нагород, включно з нагородою Оскара. Особливо небезпечна виявляється слава і популярність фільму „Залишаючи Лас Вегас" і хто спостерігає довжелезні черги молодих людей, що стоять перед кінотеатрами, де можна побачити цей фільм, знаючи його зміст, може справді жахатися, який від'ємний вплив буде він мати на це нове покоління американців, що зі захопленням його оглядають. Бо який вплив може мати на молодь герой, що присягає смертельно впитися, а його приятелька-проститутка, яку гвалтують, б'ють, обіцяє йому ніколи не вимагати від нього, щоб перестав пити?

І такий фільм, як знаємо, дістав дві нагороди — фільмових критиків Ню Йорку і Лос Анджелесу, а його актор також здобув Оскара! Але цей один фільм — це тільки дуже яскравий доказ, що сьогодні модне та цікавить глядачів. Можна назвати ряд інших фільмів кіна чи телевізії, де героями є циніки, вбивці чи садомазохісти. Можна покликатися також на популярність О. Джей Сімсона та його процес, чи навіть на рисунки „картуни" з макабричними уявними постатями, які ніяк не можуть добре впливати на фантазію та нерви малих дітей.

Все це разом зливається в одне, що зацікавлення теперішньої молодої генерації ідуть в дуже негативному напрямі, в якому найбільше імпонує гедонізм і гнів невідомо на кого і чому. Все це іде в парі з ненавистю до чесноти, до упорядкованого і цільового життя.

Відбитку такої настанови до життя можна було вже бачити у п'яних, заболочених „стадах" молодих людей на останньому зібранні у Вудстаку влітку 1995 року, а підтвердженням можуть бути слова героя „Залишаючи Лас Вегас", коли він на питання, чому хоче покінчити з життям, відповідає, що „не пригадує чому — просто знає, що він хоче це зробити".

Розглядаючи зі всіх сторін нову „моду" нігілізму — мимоволі жахаємося, як далеко і на скільки буде вона мати вплив на українську молодь — як тут, на американській землі, так і в Україні, де кожна нова хвиля з Америки має шанс негайно знайти послідовників. У діяспорі якось вдається досі втримати нашу молодь оподалік найгірших „мод", але як довго стане на це сил і терпеливости у батьків, які так часто ті проблеми відсувають з вигоди на останнє місце? Добре було б саме тепер, коли знову прийшов великодній період, застановитися над тими проблемами нам дещо поважніше. Питання морального впливу і виховання нашої дітвори насувається на уста кожної неділі, коли бачимо обмаль її у наших церквах, а ще менше на колись обов'язкових, а тепер, як все інше, добровільних рекелекціях. Чи стояння під церквою, а не всередині може дати якунебудь моральну опору?

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику помішені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

А. Камінський

ЗА ОБ'ЄКТИВНИЙ ПІДХІД ДО ПАРТІЙНОГО ПОЛІТИКУМУ

На сьогодні в Україні налічують 39 партій, при чому нещодавно віцепрем'єр-міністер В. Пинзеник заповів, що він створить ще одну, свою, партію правоцентристського напрямку, тобто сорокову. Властиво, якщо врахувати, що й так існує ще організаційно неформальна партія — „партія влади", — яка і функціонує як справжня владна партія, то найновіша партія буде 41-ою. Так чи інакше, Україна була і залишається багатопартійною країною. Притому характерно, що найбільша кількість партій є виразно національно-демократичного скерування. Нічого, отже, дивного, що критики української „мультипартійности" вказують звичайно якраз на наявність великої кількости націонал-демократичних формацій, як неґативне явище, тим більше, що всі вони назагал релятивно нечисленні, не раз порізнені і, як мовив у свій час гетьман Мазепа, не завжди разом „тягнуть за один гуж". Коротше кажучи, є „маловпливовими", тобто такими, які не становляться собою належно дієздатного силового фактора, так дуже потрібного для політичної і загальної стабілізації в сучасному державотворчому процесі. Така критично-неґативна оцінка стосовних політичних формацій набирає подекуди доволі емоційних, навіть скрайніх форм і переходить у площину необ'єктивного, нерозбірливого недооцінювання і огульного, однобічного применшування ролі національно-демократичного партійного політикуму. При чому ця „неґативістична ковдра" критики натягається і розтягається, як правило, із нинішньої актуальної дійсности „автоматично" і на минуле. У висліді постає викривлений образ нашого партійного світу, який не лише створює йому невластивий, невиважений образ, а й приводить до шкідливих політично практичних висновків.

Наріжні камені

Не раз, наприклад, у „пориві" такого загальнокритичного підходи, дехто забуває про вирішальну ролю цих націонал-демократичних сил у становленні наріжних каменів державного будівництва України, таких як Декляpація про державний суверенітет 16 липня 1990 року, Акт про державну незалежність 24 серпня 1991 року, прийняття національної символіки і атрибутики взагалі і т. п. Не можна теж поминути їхнього вкладу у випрацювання конституції, що її, надіймось, нарешті вже приймуть, чи — знову вертаючись до недавнього минулого, — вагомої ролі партій у відомих „круглих столах", організованих у свій час Президентом Л. Кравчуком. Адже якраз Народний Рух України (НРУ), Українська Республіканська Партія (УРП), Демократична Партія України (ДемПУ), Партія Демократичного Відродження України (ПДВУ), разом з Партією Зелених (ПЗУ), Ліберально-Демократичною Партією України (ЛДПУ), Об'єднаною Соціял-Демократичною Партією (ОСДП), Соціял-Демократичною Партією України (СДПУ), Християнсько-Демократичною Партією України (ХДПУ), Всенародним Рухом України (ВРУ), Народною Партією (НПУ) і їм подібними — відіграли вирішальну ролю у боротьбі за утвердження національного суверенітету і незалежности, демократичного плюралізму і соціяльно-економічного ладу, базованого на ринковій системі. Зрештою, ці основні програмові елементи сучасної української державної, національної політики й були тим ідейно-програмовим клеєм, який злучував і з'єднував партії в засадничих питаннях в загальному і зокрема в критичних моментах, незважаючи на ті чи інші „щоденні" протиріччя між ними.

Потужний ґенератор

Якраз на початку державостановлення в 1990-91 роках, зокрема в часи „єдиного" НРУкраїни, національно-демократичний бльок виявив себе потужним ґенератором цілісної національної політики — внутрішньої і зовнішньої. Щоправда, в пізнішому періоді цей стан, точніше „оперативний статус" його дещо змінився, в силу зросту лівих антинаціональних сил і амбівалентної та круто-сумнівної політики „партії влади", яка, захопивши владні структури, повела курс злохитрих вивертів і разом з лівими антидержавними елементами не пощадили зусиль, щоб власну відповідальність за кризову ситуацію, передовсім в економіці, „перекласти" на плечі націонал-демократичних партій, в контексті загального наступу на „демократів" і „незалежників". У висліді національно-демократичний бльок перейшов у своєму функціональному засязі і цілеспрямуванні із виразно ініціятивно-наступальної площини у більш дефензивну, скеровану на збереження і розбудову дотепер здобутих національних позицій та на протидію і протистояння новопосиленим імперським, проросійським силам, що їх речником стали якраз ліві формації, такі як Комуністична Партія України (КПУ) з її „хвостами" в стилі Союзу Комуністів України (СКУ), Партії Комуністів (більшовиків) України (ПК(б)У), Селянська Партія України (СПУ), Громадянський Конґрес України (ГКУ) і їм подібні. І тут знову ж не можна недооцінювати значення і вагомости національно-демократичних партій у цьому протистоянні і боротьбі проти імперських сил, що за ними стояла і стоїть шовіністична Росія. Якраз національно-демократичний бльок був і є тим головним силовим заборолом — бар'єром на „інтеґраційних шляхах", форсованих Москвою, які могли б довести до нового Переяслава, нинішнього „білоруського" чи „казахського" варіянту. 29-го березня ц. р. Білорусь, Казахстан і Киргизстан підписали з Російською Федерацією відомий економічний і політичний договір, а 2-го квітня Лукашенко і Єльцин підписали окремий договір. У світлі цих подій, виразніше і вагоміше, ніж дотепер, проясняється становище національно-демократичних партій ще на „круглому столі" з питань Статуту СНД, які тоді твердо підтримали Президента Кравчука в його незалежницькій антиімперській політиці, включно з тими середовищами, які в загальному були у гострій опозиції до Президента.

Треба теж належно оцінювати й сьогоднішню підтримку з боку цих партій суверенної зовнішньої політики Президента Кучми, що її він так дуже потребує. Бо крім їхньої такої чи іншої кількісної величини, в силу своїх програмових заложень і активної діяльности, ці партії значною мірою впливають і на самого Президента та його Уряд і на „партію влади", безпосередньо і посередньо, гамуючи неґативні антинаціональні потягнення і підказуючи та „підганяючи" і посилюючи позитивні, державницькі.

Потрібне об'єднання

Цим ми не хочемо сказати, що цей вплив є таким сильним, яким воно повинно б бути, або що все гаразд з нашим партійним політикумом. І справа тут не в самій великій кількості партій, хоч, дійсно, краще було б,

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Прокоп

Ще про спогади Є. Стахіва

„Свобода" вже інформувала, що в Україні появилася і там, а також в діяспорі поширюється книжка спогадів Євгена Стахіва „Крізь тюрми, підпілля й кордони". Це живо написана і цікава праця, яка у своїх окремих частинах може стати вартісним надбанням української мемуаристики, зокрема там, де автор розповідає про організовану визвольну боротьбу підпілля ОУН під час німецької окупації України, в якій він брав активну участь, а також у заходах того ж підпілля інформувати демократичний світ про нашу боротьбу проти німецьких і большевицьких окупантів.

На жаль, слабістю спогадів Є. Стахіва є те, що в них чимало неправдивих інформацій, суб'єктивних тверджень і — що найпоганіше — необґрунтованих обвинувачень проти окремих груп і діячів. А що тематика книжки дуже серйозна, бож йдеться про нашу найновішу історію, на неї можуть посилатися дослідники тієї доби, то й такі сторінки книжки вимагають окремої уваги. Це важливе ще й тому, що автор обіцяє читачам говорити тільки правду.

А в той же час, наприклад, на 263 сторінці спогадів Є. Стахіва читаємо таке:

„В 1952-1954 роках в Америці точилася найбільше непримиренна ідеологічна боротьба. Тоді, як я вже розповідав, було організовано 'Пролог' на чолі з Лебедем, а заступником його був Мирослав Прокоп. Я в той час був в опозиції до політики Лебедя, вважаючи, що домовленість між ним і американськими чинниками — проти засад української визвольної боротьби, що то вислужування перед чужою імперіялістичною країною".

В чому була справа? Автор сам дає пояснення на 260 сторінці:

„1951 року почалася співпраця між ЗП УГВР і американськими державними чинниками — вже була 'холодна війна', й американці вважали, що треба допомагати діям УПА. Тоді Микола Лебедь, Іван Гриньох і Юрій Лопатинський одержали від американської держави фінансову допомогу. В Ню Йорку Лебедь організував видавництво 'Пролог', а в Мюнхені почав виходити тижневик 'Сучасна Україна', головним редактором якого був Володимир Стахів".

Після того як Є. Стахів подарував мені примірник своєї книжки з присвятою „в пам'ять 60 років співпраці", я, ознайомившись з нею, звернув йому увагу усно і на письмі, що обвинувачування, які він кинув на адресу засновників і діячів „Прологу" та Закордонного Представництва УГВР, себто діяння „проти засад української визвольної боротьби" і „вислужування перед чужою імперіялістичною країною" є позбавлені всяких підстав. Я висловив свій рішучий протест проти таких писань і вказав, що такі наклепи — це відома зброя, якою московські комуністи воюють проти ЗП УГВР і „Прологу", як і загалом проти всіх інших організацій та установ діяспори, і що тому не личить українській людині копіювати такі брехні ворога.

Справа в тому, що у 1944 році Президія УГВР, Провід ОУН і Головне Командування УПА вислали з України на Захід о. Івана Гриньоха, Миколу Лебедя та інших учасників організованого українського підпільного і повстанського руху в Україні, згодом ще Юрія Лопатинського, і доручили їм поширювати інформації про нього серед демократичних суспільств і урядів та старатися здобути для нього моральну і політичну допомогу. Таким чином, заходи в цьому напрямі були виконуванням доручень з батьківщини, а одержана від американських державних чинників допомога посилювала можливості ЗП УГВР і „Прологу" виконувати ті доручення і розбудовувати свою діяльність. При тому, що найважливіше, ця допомога ні в чому не порушувала політичної незалежности українських партнерів, так що вони могли вести і вели свою працю згідно з плятформою УГВР, що була схвалена на Великому Зборі УГВР в липні 1944 року, в якій сказано, що „УГВР твориться на принципі повної політичної незалежности своїх прагнень від впливів сторонніх сил і чинників".

Свідченням цього є, між іншим, характер і зміст праці Видавництва „Пролог" і „Сучасність", які за десятиліття зуміли об'єднати довкола себе широкий гурт провідних діячів української культури, опублікувати коло двох сотень книжок і праць з ділянок української літератури, мистецтва, суспільно-політичної думки, економіки, які знайшли признання в культурних колах діяспори і України. Вони також видавали місячник „Сучасність", який став надбанням ширших кіл української громадськости і який у свій час редаґували Іван Кошелівець, Богдан Кравців, Юрій Шевельов. Від червня 1984 року до кінця 1991 року редактором „Сучасности" був Тарас Гунчак, а від січня 1992 року її редаґують Т. Гунчак та Іван Дзюба.

Видання „Прологу" і „Сучасности" поширювалися різними шляхами також в Україні в часі її поневолення, що, з природи речі, хвилювало кремлівських володарів. Тому вони вели проти них постійні кампанії брехні і очорнювання, обвинувачували в намаганні „підривати єдність радянських народів", у „вислужуванні американським імперіялістам" тощо. Коли ж Є. Стахів тепер пише у своїй книжці, що у 1950-их роках він уважав, що Лебедь, отже і „Пролог", який він очолював, та загалом ЗП УГВР „вислужувалися чужій імперіялістичній країні", то — як я вже казав — він тільки повторював стандартні наклепи і провокації московських комуністів. Він повинен бути цього свідомий.

Це вражаючо дивне, коли пригадати, що Є. Стахів впродовж довгих років співрацював з „Прологом", був членом ЗП УГВР і не висував таких обвинувачень на їх адресу. Не менш дивне й те, що авторові книжки „Крізь тюрми, підпілля й кордони" було відомо тоді, коли він її писав, що кинених ним обвинувачень не зможуть заперечити ті, хто, як він інформує, одержував допомогу, отже, о. І. Гриньох і Ю. Лопатинський, бо їх в живих нема, а М. Лебедь також не може цього зробити, бо нездужає.

Треба ще пригадати, що на початку 1950-их років і згодом Америка фінансово підтримувала політичні кола еміґрації поневолених Москвою народів, а вони використовували цю допомогу для того, щоб різними засобами і шляхами посилювати

(Закінчення на стор. 3)

Галина Кошарич

Талановите покоління Саєнків

У приміщенні Українського Канадського Архіву і Музею в Едмонтоні, Алта., 1-4-го березня відбулася цікава виставка талановитого покоління Саєнків. Це вже 75-та, ювілейна виставка, організована Софією Скрипник.

Патріотично-національний стиль нашого минулого, який у 20-их роках зформувався під назвою монументалізм, має гідних послідовників цієї течії. Іскрою розвитку цього напряму ініціятор Михайло Бойчук плекав ідею створення специфічного стилю, вживаючи джерела, стародавнього і сучасного народного мистецтва, побуту і культури, але основу творило візантійське іконописання та ранній ренесанс XV століття, головно Джіото.

Рівночасно не тільки українці прямували до заглиблення в минуле свого народу, але й інші народи, як мехіканець Дієґо Рівера та еспанець Пікассо в своєму примітивізмі. Факт, що М. Бойчук з дружиною були розстріляні, однодумці переслідувані, а твори їх знищені, підкреслює важливість цього руху в історії нашого народу і українського мистецтва.

Постать Олександра Саєнка відома в Україні, тим більше, що його життя тривало від 1899 до 1985 року. Виконував монументальні панно технікою інкрустації соломою, ґобелени, вибійки, кераміку, живописну графіку. Брав участь у мистецькому оформленні численних громадських споруд.

Формування мистецької душі в розумінні напряму і змісту, утвердилося в Академії Мистецтва в Києві, де професорами були визначні особи — Михайло Бойчук і Василь Кричевський, які наполегливо досліджували народне мистецтво і його культуру. Василь Кричевський окреслював свого учня такими словами: „Найбільше цікавився народною творчістю, яка впливала на всі його праці, вони носять виразні ознаки характеру українського народного мистецтва, але без чистого етнографізму..."

На виставці було п'ять його праць. Найкращі з них, які кидалися у вічі, — це „Жниця", „Кози під деревом", де драматичне тло, частинно вільне, відбивало золоті широкі смуги соломи, вкладеної в силюету жінки з серпом, яка жне пшеницю, або форми золотих кіз під деревом, густими, суцільними площинами соломи. Інкрустація „Вітряк" на синьому тлі, де золота центральна маса млина оточена „елементами села": гуси, вівці, сніп, тополя, гуцули і т. д.

Інкрустація соломою вже була відома при кінці XVIII — на початку XIX століття в малих коробочках, мисниках в Західній Україні. На Чернігівщині великі панно, опрацьовані мозаїчним набором соломи, були введені Олександром Саєнком. Інкрустація соломою —

Під час виставки (зліва): Ніна Саєнко, Леся Майданець, Галина Кошарич і Софія Скрипник.

це своєрідний коляж. Потяг до народного виробу інкрустації соломою та спрощення форм теми підлягають ідеї монументалізму.

В пам'ять народного художника Олександра Саєнка створюється Меморіяльний Музей в його садибі у Борзні Чернігівської области.

Золото — символ тепла, багатства, сяйва, втілюється в тонкі соломки, які надають творам Саєнків теплоти відображення, багатства ідей та виразу сяйва. Тож і не дивно, що і донька, Ніна Саєнко, маючи „гени" мистецтва батька, захоплюється також такими якостями і продовжує цю техніку зі своїми, притаманними їй властивостями.

Праці Ніни Саєнко — це килими, ґобелени, декоративні панно. Про себе вона каже: „Я жила в атмосфері високодуховного творчого інтелекту, національного спрямування, глибокого розуміння народної культури".

Наставлення мисткині до своєї творчости — це сполучення переливу барв соломи (вживає солому з пшениці, ячменю, жита), ритмікою і симетрією, де уява, фантазія і реалізм творять цілість. Подає часом і фарбовану солому. Тла відрізняються від батькових своїми, іншими кольорами: сині, зелені, червоні і т. д. Аплікація соломи, на відміну, є більш тонка, делікатніша, візерункова. Вкладає квадратики, трикутники, ромби, тонкі соломки. Це бачимо в „Дереві життя", де симетрія творить асиметрію будови гіллястого дерева. Інкрустація „Тече вода з-під явора" уподібнюється до праць

(Закінчення на стор. 3)

В ООН...

(Закінчення зі стор. 1)

поодинокі аспекти головної теми конференції. Від імені уряду Ливану конференцію привітає Марван Гамадег, міністер здоров'я, та поінформує про стан екології і її впливу на здоров'я населення Ливану.

Значіння конференції важне в тому, що винесення теми Чорнобиля на міжнародний форум ООН причиниться до загострення уваги міжнародної спільноти до потреби збільшеної допомоги Україні для злагіднення і зменшення „довготривалих наслідків нуклеарної експльозії і радіоактивної хмари, від якої потерпіло населення України, Білорусі і Російської Федерації. Потрібна є дальша всесторонння допомога — гуманітарна, медична, технологічна — доброзичливих держав, агенцій ООН і Недержавних організацій (НДЖО), а також збільшення вплат до Фонду Чорнобиля в ООН, який вичерпується.

Конференція складається із двох сесій в четвер, 25-го квітня — вранці від год. 10-ої до 1-ої та пополудневої від год. 3-ої до 6-ої по полудні; в п'ятницю, 26-го квітня, буде лиш рання сесія від год. 10-ої до 1-ої, з полуденками в обидва дні в їдальні делеґатів. Вступ на конференцію вільний, але треба вчас зареєструватися (до 10-го квітня), щоб дістати перепустку вступу (до відібрання при головному вході при „Інформації"). Оплата за полуденки по 55 дол. від особи.

Конференцію помагає організувати відділ НДЖО при Департаменті публічної інформації ООН і НДЖО Комітет для справ роззброєння, а сесіями проводить президія в складі: д-р Христина Дурбак, голова, і співголови: д-р Бернард Ґолдстін і Фарук Мавляві.

Зголошення і чеки слід пересилати поштою або факсом на таку адресу: World Information Transfer, Inc., 444 Park Ave. Suite 1202, New York, N. Y. 10022; tel.: (212) 686 1996, fax: (212) 686 2172; E-Mail: wit@igc.apc.org Web Page: http: //www. icmp. lviv.ua/wit

Лідер...

(Закінчення зі стор. 1)

ки президент Д. Дудаєв назвав „зрадою батьківщини з боку московських маріонеток в деяких чеченсьих адміністраціях".

У вівторок, 2-го квітня, генерал Сєргєй Макаров, військовий представник російського президента, віцепрем'єр промосковського чеченського уряду Юнаді Усамов і чиновники деяких місцевих адміністрацій підписали „договір про мир і згоду".

Чого вартий підписаний договір, яскраво засвідчує та обставина, що у той самий день, вівторок, російські війська жорстоко обстріляли ракетами чеченське село Салажі.

ПРИГОЛОМШЕНІ НАМІРОМ організованого робітничого профспілкового руху вкласти у передвиборчу кампанію видати більше як будь-коли досі грошей на передвиборчу кампанію, республіканці вдарили на сполох. Вони внесли зажалення до Федеральної виборчої комісії, що таке потягнення зі сторони робітничого руху є незаконним. Керівників республіканських передвиборчих комітетів найбільше турбує те, що ці додаткові фонди підуть на допомогу демократичним кандидатам в округах, де республіканці виграли тому два роки 73 місць до Конґресу ЗСА.

Ще про...

(Закінчення зі стор. 2)

прагнення їхніх народів до свободи і незалежности. Продуктами цієї праці були, між іншим, численні публікації тих народів, отже поляків, чехів, словаків, мадярів, а передусім російських еміґрантів. Немає сумніву, що така діяльність скріплювала природні рухи до свободи і відосередні тенденції внутрі совєтської імперії, які остаточно привели до її розвалу. В цю категорію треба врахувати також діяльність „Прологу" і „Сучасности" та інших українських організацій і установ. Проте невідомо, щоб серед еміґрацій неросійських народів хтонебудь з їхніх земляків їх обвинувачував у „вислужуванні чужій імперіялістичній державі". Схоже, що політична культура в них інша, а мабуть, і особиста.

Беручи до уваги все вищесказане, я радив, щоб автор книжки „Крізь тюрми, підпілля й кордони" публічно спростував згадані безпідставні обвинувачення і вибачився перед тими, на чию адресу він їх спрямував, і перед читачами його книжки.

Після довгих заходів, 5-го лютого 1996 року Є. Стахів вислав листа до Президії Середовища УГВР і той текст є надрукований в „Листку інформації" Середовища УГВР, що призначений тільки для його членів. Там він каже, що, мовляв, крити-ка є потрібна в демократичному суспільстві, що ясне, а далі пише: „В книзі 'Крізь тюрми, підпілля й кордони' є пару нефортунних висловів і зворотів, і тому вважаю, що потрібно їх виправити... я ствердженню, що слово 'вислужування' було вжите не на місці і я вибачаюся за цей нефортунний вислів".

Але, даючи це з'ясування на сторінках організаційного бюлетеня „Листок інформації" Середовища УГВР, Є. Стахів відмовився дати свою заяву до преси, значить, для публічного відома. В таких умовах читачі його споминів можуть далі сприймати за правду — неправду, що написана в його книжці.

І в кінці, у цій статті про книжку Є. Стахіва не йдеться про розбіжності між двома учасниками організованого українського визвольного руху, та ще й того ж середовища. Це не є справа ані персональна, ані однієї тільки групи, бо автор кидає обвинувачення також на інші групи та інших діячів. Тут йдеться про принципи загальнонаціонального значення, про зберігання добрих обичаїв у громаді і викинення поганих, про пошану до друкованого слова, про пошанування правди в писаннях причинків до історії рідного народу.

Талановите...

(Закінчення зі стор. 2)

батька, з більш вільним тлом і густими масами соломок, які переливаються між собою декоративним сяйвом. Не можна не подивляти килимів, як, наприклад, „Біла симфонія", „Квітковий" і т. д. Чудові стилізовані рослинні мотиви, квіти додають їм свіжости і ніжности. Головна відмінність — це неповторність, фантазія. Не дивно, що Ніна Саєнко „шукає добро і красу, іде назустріч їм і творить їх своїми руками".

Духова нитка родинної мистецької творчости потягнулася і обвинула і внучку Лесю Майданець. Леся закінчила Львівський Державний Інститут Прикладного та Декоративного Мистецтва і має диплом маґістра мистецтва. Своїм впливом і наукою в житті Лесі відіграли ролю такі особи як Марія Приймаченко, Ганна Собачко-Шостак, Надія Бабенко. Її захоплення — ткацтво, розписи на тканинах, ґобелени, розмальовання панно. Значна кількість картин Лесі була виконана технікою батік на шовку. Леся перейнята думкою діда, що колір відіграє більшу ролю, ніж рисунок. Більшість її творів відходять від монументалізму. Яскраві барви окреслені сильно. Лінію рисунка часто переважають абстрактні форми кольорів і їх комбінації. Цікаві т. зв. писанкові праці. Частина писанки, як півовал яйця переплітається зі всякими кольоровими формами, де можна бачити ідею реалізму, але в модерній фантазії теперішнього часу. В творі „Заметіль" рух кольору переходить у форму дерева, яке заодно — заметіль і зігнуте дерево. Батік — розпис „Золоті ворота" є злегка змінений проєкт з картини, виставленої в концертовій залі „Золоті ворота" в Києві. Рисунок церков Руси, птах на просторі неба, який відбивається у воді Дніпра, тут бачиться певний примітивізм монументалізму. Ґобелени „Прийдешнє", „Лев", „Озеро" — цікаві як витвори фантазії. Останній нагадує своїми водяними ліліями і круглими листками натяк на Клода Моне.

Твори всіх трьох поколінь — цікаві, незвичайні, мають своєрідну теплоту. Тому цю розповідь я хочу закінчити словами Ніни: „Я мрію про те, щоб мої твори несли добро, щирість і злагоду в оселю, де знайдуть свій притулок".

МВФ вивчає...

(Закінчення зі стор. 1)

торів МВФ. Підтримка меморандуму Міжнародним валютним фондом означатиме відновлення для України резервного кредиту „стенд-бай", загальна сума якого на 1996 рік передбачається близько 900 млн. дол.

Згідно зі сказаним у меморандумі, ключовими цілями економічної політики Уряду України у 1996 році є зменшення рівня інфляції на кінець року до 1–2 відсотків щомісяця, обмеження падіння виробництва. Рівень дефіциту бюджету передбачено використання не більше як 107 трильйонів карбованців „чистих" кредитів Національного Банку України для Уряду. У меморандумі декларується пришвидшення структурної реформи, особливо у сферах приватизації, паливно-енерґетичного комплексу та банківському секторі і проведення земельної реформи. Зусилля Уряду будуть підкріплені ефективнішим соціяльним забезпеченням.

За об'єктивний...

(Закінчення зі стор. 2)

щоб їх кількість зменшилася... В тому відношенні треба вітати, наприклад, нещодавно посталу Народно-Демократичну Партію (НДП), що в ній об'єдналися „Нова Україна", Трудовий Конґрес України (ТКУ), частина „Нової хвилі", чи бльок „Міст", до якого ввійшли ДемПу, СПУ, Партія Зелених України і Партія Праці. Об'єднання партій, зокрема тих, які не різняться, або майже не різняться, програмово, не тільки побажане, а й потрібне. І шкода, наприклад, що у свій час не об'єдналися УРП і ДемПУ, хоч вже були зроблені деякі практичні кроки в цьому напрямку. Одне слово, потрібні і об'єднання і бльокування партій та організацій, а принай-мні координація і синхронізація спільних дій. Але в парі з бльокуванням і генеральним домовленням у противагу скрайнім лівим і проросійським формаціям, потрібно, щоб національно-демократичні партії „пішли в народ", закорінили себе в ньому і скріпили себе організаційно. Тоді вони зможуть виявитись належно не тільки у виборах, а й зуміють стати ініціятором і ґенератором цілісного національного політикуму з позиції влади та зможуть цілком взяти на себе ролю силового інструмента демократичного процесу, який може функціонувати якслід лише при наявності і дії сильних національних політичних партій і бльоків.

ЗАБОРОНЕНА У НІМЕЧЧИНІ Курдська робітнича партія погрожує вбити німецького міністра закордонних справ Клявса Кінкеля. Про це повідомив сам керівник зовнішньополітичного департаменту країни в інтерв'ю для боннської газети „Експресс". „Прихильники КРП плянують знищити мене і я вважаю ці погрози небезпідставними",— сказав К. Кінкель. Газета при цьому додає, що подібні погрози надійшли також на адресу канцлера Гельмута Коля. Нову хвилю тероризму пообіцяв започаткувати в Німеччині лідер Курдської робітничої партії Абдуллах Аджалян. В інтерв'ю для газети „Цайт" він запевнив: „Якщо буде треба, ми пошлемо бойовиків-самогубців, тисячі їх готові до виконання бойових операцій в Німеччині". А. Аджалян висловився в тому сенсі, що Німеччину чекає страшна кара, якщо вона продовжуватиме видавати курдів Туреччині, яка жорстоко переслідує курдський національно-визвольний рух.

16-го квітня ц.р. минає
ПЕРША БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ,
коли з волі Всевишнього закінчив свій життєвий шлях наш найдорожчий і невіджалуваний
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО, ШВАҐЕР і ВУЙКО

св. п.
д-р мед.
ДМИТРО КОСТРУБЯК

заупокійні св. Літургії будуть в цей день відправлені:

в церкві св. Михаїла в Балтиморі, Мд.;
в катедрі св. Юра у Львові, Україна;
в українській католицькій церкві в Люрді, Франція;
в церкві св. Йосафата в Коломиї, Україна;
в соборі св. Софії в Римі, Італія.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах:

дружина — ДАРІЯ
син — РОМАН з родиною
швагри — ЛІДА і АНДРІЙ ЛЕМІШКИ
сестрінок — ІГОР ЛЕМІШКА

З великим смутком повідомляємо, що 4-го квітня 1996 р. відійшла у вічність в Ню Йорку на 92-му році життя одна з провідних постатей сучасної українскої літератури

бл. п.
ДОКІЯ ГУМЕННА

ПАНАХИДА — п'ятниця 5-го квітня 1996 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — субота 6-го квітня з церкви-пам'ятника св. Андрія Первозванного на місцевий цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Рідним, друзям та читачам висловлюємо глибокі співчуття.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

4-го квітня 1996 р. в Ню Йорку, проживши 92 роки сповненого творчої наснаги життя, нагло померла письменниця

бл. п.
ДОКІЯ ГУМЕННА

учасниця літературних процесів 20-их років, жертва репресій проти українських письменників у 30-их, автор понад двадцяти книжок прози, член-кореспондент УВАН.

Хай легкою буде їй земля!

УПРАВА УВАН

У 37-му РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п.
ОЛЬГИ ШУСТ
яка відійшла у вічність 9-го квітня 1959 р.
відправиться заупокійна
СЛУЖБА БОЖА
у вівторок 9-го квітня 1996 р. о год. 7:00 рано
в церкві св. Юра в Ню Йорку.
Про молитви просить
син — ВАСИЛЬ ШУСТ

У великому горі сповіщаю приятелів та знайомих, що 5-го квітня, скінчивши 80 років життя несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий чоловік, батько, дідо і швагер

бл. п.
ЮРІЙ КУЗЬМИЧ
народжений 4-го квітня 1916 р. на Волині.

ПАНАХИДА відбулася в неділю 7-го квітня о год. 5-ій по пол. в похоронному заведенні L. Kearns, Woodhaven Blvd, N.Y.
ПОХОРОННІ відправи 8-го квітня о год. 10-ій ранку в Катедрі св. Тройці в Ню Йорку.
О год. 12-ій. Панахида в церкві-пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Тіло поховане на цвинтарі св. Андрія Первозванного.

У безмежному смутку:

дружина — ВАЛЕНТИНА
син — ЮРІЙ з дружиною КСЕНЕЮ
донька — ЯРОСЛАВА з чоловіком МАРКОМ СИДОРАКОМ
внуки — ЮРІЙ, ЛАРИСА, ДАНИЛО і ДАРЦЯ
шваґриня — ТЕТЯНА ДЗІВАК
свати — ЗЕНОВІЯ СИДОРАК
— МАРТА ЦИМБАЛІСТА

З глибоким смутком ділимося сумною вісткою, що в середу 3-го квітня 1996 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.
КАТЕРИНА МАРКІВ
з дому ОХОТА
народжена 11-го листопада 1911 року в місті Радехів в Західній Україні.

ПАНАХИДА в понеділок 8-го квітня в похоронному заведенні Насевича при Тейбор Ровд, а похоронна св. Літургія буде відправлена у вівторок 9-го квітня в церкві Христа Царя о год. 11-ій рано, а відтак тіло покійної буде перевезене на цвинтар св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Покійна залишила у глибокому смутку:

сина — ЕВГЕНА з дружиною ЛІДОЮ
внуків — ХРИСТЮ і ҐЕНЮ
сестри — ЗОНЮ і СТЕФУ в Україні та
— ІВАНКУ з мужем ЯРОСЛАВОМ і сином ТАРАСОМ з дружиною ЛЕСЕЮ і донечкою ВІРОЮ
сватів — ОЛЬГУ і ВОЛОДИМИРА ТЕРЛЕЦЬКИХ з донею СТЕФАНІЄЮ
та ближчу і дальшу родину в Україні.

ПОДЯКА

З Божої Волі 14-го лютого 1996 р. відійшов у вічність на 72-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
ОЛЕКСАНДЕР КУЧКУДА
народжений 1-го квітня 1923 р. в Поморянах, Україна.

Похоронено покійного дня 17-го лютого 1996 р. на кладовищі у Веніс, Фла.

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку всім, що брали участь у похоронних відправах і своїми молитвами просили Всевишнього про спокій душі покійного, а нашим серцям принесли розраду у важкому нашому горі.

Глибоко вдячні за похоронні відправи, митр. д-рові Іванові Тилявському та Всечеснішому о. Володимирові Волощукові.

Щира подяка д-рові Володимирові Королеві за чудовий спів, „Отче наш" і „Чуєш брате мій", під час Служби Божої і на цвинтарі під час похоронних відправ.

Щиро дякуємо д-рові Олександрові Соколишинові за переведення тризни та 40-го дня.

Сердечна подяка всім тим, що замість квітів на свіжу могилу бл. п. Олександра Кучкуди, зложили даток на Національний Олімпійський Комітет України, на підтримку нашим змагунам на Олімпіяді в Атланті, Дж.

НА ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ зложили:

П.П., д-р Роман Сосенко — 200 дол., Соня Кучкуда — 100 дол., Олег Склепкович — 100, Б. С. Катамай — 50, Мирон Грамяк — 50, М.Л. Кобрин — 50, Д.М. Пилипець — 50, В. К. Познахівський — 30, д-р С. В. Ястремські —30, П.М. Міцеллі — 50, Х. Л. Бурч — 50, Н.Х. Сосенко-Поритко — 50, д-р О. і д-р М. Сосенко — 50, Ю. О. Сосенко — 100, Р. Сосенко — 50, А. Заяць — 30, С. К. Качмарський — 25, Н. Мандрусяк — 25, Я. І. Костишин — 20, Т. А. Коверко — 20, О. Мельничик — 20, М. С. Павлічко — 20, М. І. Яремко — 20, Р. Іваницький — 20, М. Микитчак — 20, Е. А. Кравчук — 20, Е. Хреців — 20, д-р О. Соколишин — 15, Ю. Костишин — 10, М. Барабаш — 10, П. Королишин — 10, О Назаренко — 10, Л. Штайнберг — 10, К. Тащук — 10, М. Камад — 10, І. А. Лобів — 10, В. Бущак — 10, С. Коцелко — 10, В. Панчишин — 10, В. О. Тимочко — 10, Микола Макарик — 10, В. Тисовський —7, О. Папроцька — 5, А. Ґой — 5, д-р Б. О. Ткачук — 25, В. І. Непіп — 10, С. К. Двояк — 20.

Разом ____________ 1,487 дол.

НА РОЗМАЛЮВАННЯ СОБОРУ ВХОДА В ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В НОРТ ПОРТІ, Фла.

К. І. Григорович — 100 дол., д-р А. І. Григорович — 100, О. Л. Черниченко —100, Н. Р. Максимович — 100.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ПОЖЕРТВУВАЛИ:

К. І. Григорович, 17 Відділ Союзу Українок в Маямі, Сестрицтво Входа в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порт — Фла., Б. С. Катамай, О. Склепкович, М. Ґ. Тиньо, Ф. М. Гурин, А. Ваньо, Всеч. о. Л. Мудрий.

За КВІТИ:

П.М.Л. Кобрин за чудові квіти.

FOR FLOWERS: ANDREW ARENA, JOSI LAMADRICH, URSULA & RALPH SITERO, MARION & TIMOTHY WORTH, FRIENDS & STAFF OF "NISE EN PLACE", NANCY LYCAN, JOHN CRADOCK.

With sincere thanks for the thoughtfulness.
Щиросердечна подяка всім
СОНЯ КУЧКУДА з родиною

ПРО ПІДДЕРЖКУ УКРАЇНСЬКИХ ОЛІМПІЙЦІВ І ВЧИНОК КИЇВСЬКИХ „ДИНАМІВЦІВ“

Наближається довго очікувана літня світова ювілейна Олімпіяда в Атланті, в якій вперше в історії візьмуть участь олімпійці незалежної України. Цій преважливій темі ми досі присвятили не мало місця в „Спортових Вістях“ „Свободи“ та іншій українській пресі в діяспорі. Завдяки цим матеріялам і закликам значна частина прихильників спортової України своїми щедрими пожертвами належно підбудувала Фонди „Відродження Спорту в Україні“ та Олімпійський, що існують при УСЦАК. Завдяки цьому Провід УСЦАК при тісній співпраці проводів спортових Федерацій і НОК України видатно інвестував на пекучі потреби спорту і олімпійців України, близько 250,000 дол. Це тільки УСЦАК, а знаємо, що в різних містах ЗСА і Канади проводять окремі збірки льокальні комітети.

В загальному наше громадянство було дуже прихильно наставлене до спортових потреб України, завдяки чому Україна швидше вийшла на міжнародну спортову арену, про що були вже подані факти продовж останніх двох років.

І раптом замість пожертв до УСЦАК почали напливати листи і телефони від потенційних жертводавців, заповнені словами огірчення й розчарування, вчинком київського „Динамо“, що так непотрібно дало себе зловити на російський „гачок“, взяло участь в облудному футбольному турнірі „Співдружність“, а виграну там фінансову нагороду у висоті 42,000 дол., замість призначити на вдів, сиріт і інвалідів афганістанської війни чи чорнобильської катастрофи, або прямо на піддержку олімпійців України, воно подарувало російським родинам, сини яких загинули в черговій імперіялістичній війні Росії, цим разом в Чечні. Цим підлабузницьким до Росії вчинком, керівництво ФК „Динамо“ Київ, після компромітуючого інциденту в змаганнях за Чашу Европи з грецьким клюбом „Панатінайкос“, вдруге стягнуло на себе ганьбу й грубу компромітацію серед любителів українського футболу в краю і діяспорі.

РЕАКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

Як і можна було сподіватися, цей вчинок київських „динамівців“ глибоко вразив ентузіястів українського спорту в ЗСА і Канаді. З української преси, як завжди, першою зареаґувала „Свобода“, яка в своїй редакційній статті гостро осудила цей злочинний крок „Динамо“. Чергові критичні нотатки були поміщені на сторінці “Спортових Вістей“ „Свободи“. Чергову акцію провів Світовий Конґрес Українців, який за одобренням Проводу УСЦАК та товариств

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редаґує Омелян Твардовський

сприянню НОК України в Европі, Австралії і Канаді, вислав до міністра молоді і спорту в Україні Валерія Борзова листа, в якому було висловлено обурення вчинком „Динамо“ та можливі шкідливі наслідки для дальшої допоміжної акції олімпійцям України. Цей лист підписали: д-р Д. Ціпивник (президент СКУ), В. Соколик (голова Комісії спорту при СКУ), М. Стебельський (голова УСЦАК), В. Панчук (голова Т-ва Сприяння НОК України в Европі (М. Моравський) голова Т-ва Сприяння НОК України в Австралії), С. Габа (голова Т-ва Сприяння НОК України в Европі в Канаді). Окрему заяву до відповідних установ і преси в Україні видав УСЦАК. В цій заяві гостро осуджено вчинок „Динамо“ і закликається Міністерство Молоді та Спорту України, як теж Уряд, позбавити цей клюб державних пільг.

З найновіших вісток з України читаємо, що в наслідок реакції громадянства і різних організацій в Україні і діяспорі, відповідним чином зареаґував НОК України, президент якого В. Борзов довів до керівництва ФК „Динамо“ і його президентові Григорієві Суркісові неґативну оцінку цієї акції. Одначе з точки зору ентузіястів українського футболу в діяспорі, як і Україні, уважають, що це керівництво „Динамо“ на чолі із своїм президентом повинні відійти.

ЧИ МАЄМО ПРОДОВЖУВАТИ ПІДДЕРЖКУ ОЛІМПІЙЦЯМ УКРАЇНИ?

Вчинок ФК „Динамо“, що є самостійним, професійним клюбом й не входив до програм піддержки від УСЦАК, заслужив на осуд в краю і в діяспорі, але ніяким чином не повинен здержати нашої піддержки відродженню спорту в Україні і особливо справі першого виступу України на найбільшому спортовому форумі, яким є Олімпіяда. Дебют України на Олімпіяді повинен відбутися гідно й достойно, співмірно з величчю України, одної з найбільших держав Европи. Між іншими, для звеличання першого виступу України на Олімпіяді прибуде до Атланти президент Леонід Кучма. Треба теж відмітити, що цим першим виступом на літній Олімпіяді українських спортовців цікавляться сусіди України, особливо Росія. Російська преса неодноразово присвячувала увагу олімпійцям України, заздрісно підкреслювала піддержку української діяспори.

Підсумовуючи наші думки і при цьому пригадуючи цю довгу нашу боротьбу за право України брати участь в Олімпіяді незалежною дружиною України, ясно бачимо, що зупинятися на півдорозі до осягнення мети не можемо. Треба нам бути теж вирозумілими й терпеливими до незвичних явищ, що покищо мають місце теж в спорті. Йдеться про спортовців, які не володіють вправно українською мовою. Мусимо усвідомити собі, що до цього стану Росія довела за понад 300 років окупації України і змінити його за кілька років неможливо. Зрештою ціль куди важніша від засобів і якщо до загального успіху України на світовій спортовій арені причиняються теж іншомовні спортовці, то це ще не трагедія. Тим більше нам треба активізувати підтримку для відродження спорту в Україні з основним наміром, щоб там виросли нові спортові кадри, які не тільки будуть досконало володіти українською мовою, але і будуть справжніми патріотами своєї Батьківщини. Це кроки майбутнього.

А тим часом треба утвердити Україну як самостійну державу на міжнародній арені. Ось і тому мусимо продовжувати піддержку олімпійцям України! Бажаючих добродіїв просимо висилати свої пожертви на Олімпійський Фонд при УСЦАК на адресу: USCAK Olympic Fund, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

Відповідь президента НОК України Валерія Борзова

Подаємо ориґінальну відповідь президента НОК України на заяву Світового Конґресу Українців, яку підписали д-р Д. Ціпивник (президент СКУ), М. Стебельський (голова УСЦАК), В. Соколик (голова Комісії Спорту при СКУ), П. Панчук (голова Т-ва Сприяння НОК України в Европі), М. Моравський (голова Т-ва Сприяння НОК України в Австралії) та С. Габа (голова Т-ва Сприяння НОК України в Канаді).

В цій заяві, як і додатковій заяві від УСЦАК, була засуджена участь київських „динамівців“ у турнірі СНД „Співдружність“ та передання виграної нагороди в сумі 42,000 дол. для тих російських родин, сини яких загинули у війні в Чечні.

Отже реакція президента НОК України Валерія Борзова на згадані заяви:

„Вельмишановний пане Ципівник!

Поділяємо занепокоєність Проводу Світового Конґресу Українців, спортових осередків української діяспори стосовно рішення керівництва футбольного клюбу „Динамо“ під час змагань за Кубок СНД. Мною від імені НОК України була доведена до керівництва футбольного клюбу „Динамо“ і його президента Григорія Суркіса наша неґативна оцінка цієї акції. Про нашу позицію інформовані засоби масової інформації.

Висловлюємо сподівання, що це аж ніяк не вплине на дальші наші дружні взаємини і плідну співпрацю, особливо під час підготови та участи українських спортсменів в літніх Олімпійських Іграх в Атланті.

З повагою
В. Борзов“

АНГЛІЯ ЗНИЩИТЬ 4.68 млн. голів великої рогатої худоби, зараженої хворобою. Це обійдеться британським фармерам в 3 блн. фунтів стерлінґів. Під час 45-годинних переговорів міністрів сільського господарства країн — членів Европейського союзу, які проходили в Люксембурзі, вирішено покищо не скасовувати запровадженого ембарґо на імпорт воловини з Великобританії. Керівна рада делійської індуської організації „Вішва гінду парішад“ звернулася до Англії з пропозицією перевезти до Індії „для вільного проживання“ 12 млн. корів, яким загрожує знищення. У листі на адресу мінстерства охорони здоров'я Англії релігійні індійці підкреслюють, що намір британської влади „знищити мільйони невинних корів є аморальний“.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.
Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 257-го Відділу у Лос Анджелес, КА
З днем 1-го травня 1996 р. обов'язки секретаря 257-го Відділу перебирає новий секретар

МИРОН ДУДИНСЬКИЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Myron Dudynsky
4273 Stern Avenue
Sherman Oaks, CA 91423
Home: (818) 981-9828
Office: (310) 802-1103

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 408-го Відділу
З днем 1-го травня 1996 року 408-ий Відділ злучиться з Відділом 49-им, якого секретарем є:

о. МИРОН СТАСІВ

Просимо членів 408-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 49-го Відділу на адресу:

Rev. Myron Staciw
18 Leeds Street
Toronto, Ont.
M6G 1N7 Canada
(416) 531-9945

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

РОЗШУКИ

Розшукується **ПЕТРО ПОРЦІНА** (р. н. 1928) братом Григорієм Порціною. Писати: 293312 Україна, Львівська обл., Жидачівський р-н, село Журавно, вул. Пекарська 14.